

A. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κατ' αρχήν θα ήθελα και απ' τη μεριά της Εθνικής Τράπεζας ως οικοδεσπότες να σας ευχαριστήσω για το χρόνο που ξεκλέψατε για να είστε μαζί μας απόψε αυτό το απόγευμα σ' αυτή τη συζήτηση και ως οικοδεσπότης κάνω χρήση του προνομίου ασφαλώς όπως ξέρετε να μιλήσω τελευταίος και επίσης και του προνομίου να μην έχω διαφάνειες. Ελπίζω να μη σας κουράσω.

Θα προσπαθήσω να σας μεταφέρω ορισμένες πλευρές απ' την εμπειρία της Εθνικής Τράπεζας, εμπειρία που αν θέλουμε να είμαστε αυστηροί δεν αφορά τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, αφορά την εφαρμογή των αμερικανικών λογιστικών προτύπων που όπως ξέρετε η Εθνική εφαρμόζει απ' τη στιγμή που εισήγαγε την μετοχή της στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης.

Υπάρχουν διαφορές. Εν τούτοις από πλευράς λειτουργικής και τρόπου υιοθέτησης και του τι συνεπάγεται για τους περισσότερους από εμάς και για την επιχείρηση, οι διαφορές είναι πολύ λίγες και πιστεύω ότι η εμπειρία μας θα είναι χρήσιμη σε όσους από εσάς σκέφτεστε στο επόμενο χρόνο να υιοθετήσετε τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Κατ' αρχήν θα μου επιτρέψετε ένα γενικό σχόλιο γι' αυτή την πολιτική που φαίνεται υιοθετούμε σαν χώρα, σαν πολιτεία, την πολιτική που ουσιαστικά επιταχύνει την ημερομηνία εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στη χώρα μας κατά δύο ή τρία περίπου χρόνια, σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο σκεπτικισμός και ο προβληματισμός μπροστά στο εγχείρημα είναι απόλυτα δικαιολογημένος και είναι δικαιολογημένος όχι μόνο διότι κάθε φορά το καινούργιο αντικειμενικά δημιουργεί αυτό τον προβληματισμό, αλλά γιατί οι εμπειρίες όλων όσων εξ ημών μας δόθηκε η ευκαιρία να έχουμε μία επαφή με τα πρότυπα αυτά διεθνή αμερικανικά παλαιότερα, σίγουρα λειό το εγχείρημα δεν πρέπει να υποτιμηθεί καθόλου.

Θα συμφωνήσω όμως με την άποψη του Γενικού Διευθυντή της ΔΕΗ, ότι εφ' όσον οι επιχειρήσεις σαν την Εθνική, τη ΔΕΗ, την ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ, τον ΤΙΤΑΝΑ, την COCA COLA, ήταν σε θέση πολλές απ' αυτές σε ανύποπτο χρόνο, πολύ πριν συντελεστεί αυτό που έχει συντελεστεί στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, να υιοθετήσουν σύγχρονες τέτοιες μορφές λογιστικών

προτύπων, σίγουρα αυτό είναι ένα θετικό και λείπει πολλά για τις δυνατότητες που έχουν οι υπόλοιπες επιχειρήσεις.

Δεν πρέπει όμως να υποτιμηθεί αυτό το εγχείρημα, διότι μιλάμε σε κάθε περίπτωση αν δείτε την μέχρι τώρα εμπειρία, για επιχειρήσεις με κάποιο μέγεθος, με κάποιες δυνατότητες, επιχειρήσεις που το κόστος προσαρμογής και οι πόροι που διατέθηκαν γι' αυτή την προσαρμογή, ήταν μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους.

Άρα ένα μήνυμα που πρέπει να στείλουμε στις επιχειρήσεις μας, είτε στα Διοικητικά Συμβούλια, στους Γενικούς Διευθυντές, στους μετόχους, είναι ότι αυτή η προσαρμογή θα απαιτήσει κόστος, θα απαιτήσει προσπάθεια και σίγουρα θα επηρεάσει χώρους που μέχρι τώρα ιστορικά δεν είχαν και ιδιαίτερη συνεργασία, επαφή, δεν ένιωθαν δηλαδή τον παλμό της οικονομικής διεύθυνσης, τη σύνταξη, την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων.

Εν τούτοις η εισαγωγή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στη χώρα μας πιστεύω ότι σηματοδοτεί το ξεκίνημα μιας καινούργιας εποχής σε πολλά πράγματα. Κατ' αρχήν στο επίπεδο αυτό που λέμε financial reporting στη χώρα μας, δηλαδή το επίπεδο της οικονομικής πληροφορίας, που σήμερα θα είναι διαθέσιμα στον επενδυτή, στο μέτοχο.

Σηματοδοτεί μια νέα εποχή στον τρόπο που βλέπουμε την επιχείρηση. Θα πω και παρακάτω στην σύντομη αυτή παρουσίαση, ότι πολλά πράγματα με τον τρόπο που οργανώνεται το επιχειρείν στη χώρα, επηρεάζονται, προσδιορίζονται, απ' τα φορολογικά λογιστικά πλεονεκτήματα ή μειονεκτήματα που μας δίνει το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Το καινούργιο πλαίσιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων σίγουρα θα επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο επιχειρούμε σ' αυτή τη χώρα. Νέα εποχή στο επίπεδο της εταιρικής διακυβέρνησης οπωσδήποτε. Σε μια κρίσιμη εποχή για το κύρος των επιχειρήσεών μας, που αμφισβητούνται αρχές, κανόνες, το ηθικό υπόβαθρο των managers των διοικητών, η εισαγωγή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων σαν συγκυρία σίγουρα βοηθάει να αντιμετωπίσουμε την κριτική και τον προβληματισμό του μέσου επενδυτή.

Πιο κοντά σε εμάς, γιατί πιστεύω ότι το ακροατήριο προέρχεται μια και γνωρίζω τους περισσότερους, απ' το χώρο των λογιστηρίων και των

οικονομικών διευθύνσεων, σίγουρα ξεκινάει καινούργια εποχή στην οργάνωση των λογιστηρίων μας, αλλά ξεκινάει και καινούργια εποχή στο επάγγελμα αυτό καθαυτό του λογιστή του οικονομικού, μια εποχή που πιστεύω και προσωπικά θα μας ανταμείψει.

Προχωρώντας στην εμπειρία της Εθνικής Τράπεζας απ' την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, θα ήθελα να σας απασχολήσω με τρεις βασικές ενότητες. Κατ' αρχήν το θέμα των προσαρμογών, των αναμορφώσεων, των adjustments. Είδατε και προηγουμένως απ' τον οικονομικό διευθυντή της COCA COLA μία τυπική λίστα από προσαρμογές που πολύ σωστά κρύβουν πίσω τους σε πολλές περιπτώσεις εκατοντάδες και χιλιάδες εγγραφών για να πηδήξεις από το ένα λογιστικό πλαίσιο στο άλλο.

Η δικιά μας εμπειρία λει και με συγχωρείτε που θα ακουστώ διδακτικός προς τις επιχειρήσεις που δεν είχαν μέχρι στιγμής την ευκαιρία να έρθουν αντιμέτωπες με το λογιστικό πλαίσιο που λέγεται Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, είναι να προσέξουμε έξι πλευρές από τις προσαρμογές που θα χρειαστούμε να κάνουμε στις οικονομικές μας καταστάσεις, υπό το καθεστώς των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Η πρώτη κατηγορία είναι αυτές οι προσαρμογές που κοιτούν πίσω. Προσαρμογές όπως αυτές που αφορούν τα ακίνητα, είναι προσαρμογές που θα σας αναγκάσουν να γυρίσετε πίσω πολλά χρόνια, για να μπορέσετε να αλλάξετε το ιστορικό κόστος, να βγάλετε τις αναπροσαρμογές. Αυτές προτάξτε τις. Είναι προσαρμογές που ανεξαρτήτως του αποτελέσματος που θα προκύψει, σε πολλές περιπτώσεις σημαντικό, σε άλλες περιπτώσεις ασήμαντο, σίγουρα θα σας απασχολήσουν πολλά.

Προτάξτε επίσης τις προσαρμογές εκείνες που βασίζονται, επηρεάζονται, δημιουργούνται από τρίτους. Λόγου χάρη, αν αποφασίσετε να αποτιμήσετε τα ακίνητά σας σε τρέχουσες αξίες, ξεκινήστε αύριο τη διαδικασία της αποτίμησής τους. Το ίδιο ισχύει και σε όσους αναμένεται να έχουν σημαντικά pension accruals και θα χρησιμοποιήσουν αναλογιστές.

Απ' την αρχή θα ήταν σκόπιμο κανείς να εξετάσει τους καινούργιους παίκτες που μπαίνουν στο πεδίο του financial reporting και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για όσους έρχονται απ' το χώρο των πιστωτικών

ιδρυμάτων, όπου θα δούμε πολύ σύντομα ότι ο όμιλος που μέχρι στιγμής αντιμετωπίζαμε σαν ενοποιούμενο όμιλο, υπό τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα είναι διαφορετικός απ' τον όμιλο που δημιουργείται απ' τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι στην όλη διαδικασία της ενοποίησης του financial reporting, μπαίνουν καινούργιες επιχειρήσεις που δεν έχουν κατ' ανάγκη τον ίδιο βαθμό εξοικείωσης με τις επιχειρήσεις εκείνες που επί σειρά ετών τα τελευταία 5-6 χρόνια στη χώρα μας έχουν μπει σε μια ροή παροχής πληροφοριών για την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων.

Επίσης σημαντική και τέταρτη κατηγορία προσαρμογών που πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε όσο πιο γρήγορα γίνεται, είναι οι προσαρμογές εκείνες που αλλάζουν το business motto, αλλάζουν τον τρόπο που τρέχουμε την επιχείρηση. Ο κ. Κόντος απ' την Alpha παρουσίασε πολύ συνοπτικά αλλά με μεγάλο βάθος εμπειρίας, πως το 39 το πρότυπο αλλάζει τον τρόπο που μια τυπική επιχείρηση, μια τυπική τράπεζα, βλέπει τη δουλειά της.

Αυτά δεν μπορεί να τα αφήσει για τελευταία στιγμή και μπορείς να τα κάνεις χωρίς να έχεις την πολυτέλεια, την άνεση του χρόνου, να δεις στο βάθος του χρόνου τι συνεπάγεται η οριοθέτηση της μιας ή της άλλης λογιστικής αρχής.

Η πέμπτη κατηγορία προσαρμογών που θα πρέπει να μας απασχολήσει νωρίς, είναι οι προσαρμογές εκείνες που ανεξαρτήτως της σημαντικότητάς τους της οικονομικής, επιβάλλουν νέες προδιαγραφές πληροφοριακές σαν βασικά μηχανογραφικά μας συστήματα. Εκεί που λόγω του εύρους των γνωστοποιήσεων που απαιτείται απ' τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, χρειάζεται να αλλάξουμε τον τρόπο που συγκεντρώνουμε την πληροφορία από απλές καθημερινές δραστηριότητες.

Λόγου χάρη σκέφτομαι τώρα και ίσως υπάρχουν και άλλα παραδείγματα, μία επιχείρηση η οποία για πρώτη φορά αντιμετωπίζει αυτό που λέμε το segment reporting, την κλαδική κατανομή των αποτελεσμάτων της, σημαίνει ξαφνικά ότι μπορεί να βρεθεί αντιμέτωπη με το να φτιάξει κάποιο μίνι management account σύστημα, για να μπορέσει να καλύψει τις απαιτήσεις που θα επιβάλουν τα διεθνή Λογιστικά Πρότυπα για την κατανομή

των αποτελεσμάτων της ανά κλάδο δραστηριότητα, γεωγραφική δραστηριότητα κ.ο.κ. Αυτό σημαίνει πάρα πολλά για την πληροφοριακή κάλυψη της οικονομικής υπηρεσίας.

Και τέλος, κανείς πρέπει να προσέξει όλες αυτές τις δυναμικές, όπως θα τις ονομάζω προσαρμογές, προσαρμογές όπου αφορούν, όπως είπε και ο κ. Βεζυρτζόγλου από τον TITAN στα αποθέματα λ.χ., προσαρμογές οι οποίες ζουν μαζί μας για πολλά χρόνια, δυστυχώς.

Δεν είναι δηλαδή φωτογραφικές, πας στο τέλος του χρόνου, κοιτάς ποια ήταν η πρόβλεψη που έβαλες η φορολογική, την αλλάζεις, την κάνεις οικονομικής και κάνεις μία εγγραφή και λήγει η υπόθεση. Αυτές οι έξι πλευρές, πιστεύω θα πρέπει να μπουν στο ραντάρ του Οικονομικού Διευθυντή τώρα, νωρίτερα παρά αργότερα.

Το δεύτερο μεγάλο θέμα με τη υιοθέτηση των εθνικών ταξικών προτύπων, είναι τι θα πρέπει να προσέξουμε στην πρώτη εφαρμογή. Τι είναι αυτό δηλαδή που δίνει τον τόνο στην πρώτη εφαρμογή. Και να σας πω ποια είναι η εμπειρία μας:

Καταρχήν, η εμπειρία που έχουμε σαν Εθνική Τράπεζα, αντικειμενικά, λογικά, είναι η εμπειρία μιας επιχείρησης, ενός κλάδου, μιας βιομηχανίας, η οποία εποπτεύεται όσον αφορά το ύψος των ιδίων κεφαλαίων της. Εποπτεύεται δηλαδή ως προς το ύψος της Καθαρής της Θέσης, που μια βιομηχανία όπου το ύψος της Καθαρής Θέσης έχει ιδιαίτερη σημασία.

Γιατί είναι η άδειά μας να λειτουργούμε, καθορίζει το ύψος, αν θέλετε, του ισολογισμού που μπορούμε να έχουμε, καθορίζει το εύρος, το μέγεθος των δραστηριοτήτων που μπορούμε να αναπτύξουμε. Και μιλάω ότι είμαστε εμείς και οι ασφαλιστικές, αν δεν κάνω λάθος, εταιρείες οι οποίες έχουν απαιτήσεις μίνιμουμ κεφαλαίων.

Για εμάς, η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, στην πρώτη της φάση, έχει ιδιαίτερη σημασία για την επίδραση που θα έχει στην Καθαρή Θέση των επιχειρήσεών μας. Θα έλεγα ότι ακόμα και για τις μη εποπτευόμενες επιχειρήσεις, εκεί που υπάρχουν, έχουν σημασία οι δείκτες ιδίων προς ξένα κεφάλαια, είτε επειδή τις παρακολουθούν αναλυτές, είτε επειδή υπάρχουν σε δανειακές συμβάσεις όροι.

Εκεί νομίζω ότι νωρίς, άμεσα, πρέπει να εντοπίσει κανείς τις περιοχές εκείνες που δημιουργούν σημαντικές μειώσεις ή αυξήσεις της Καθαρής Θέσης, γρήγορα να έχουμε μια εικόνα δηλαδή που θα είναι η Καθαρή μας Θέση μετά την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Διότι εάν στις σημερινές συνθήκες χρειαστεί κάποιος να έχει περισσότερα κεφάλαια, όπως καταλαβαίνετε – και μιλάω για ίδια κεφάλαια – νομίζω ότι θα βρεθεί προ μεγάλων εκπλήξεων, αν δεν έχει προγραμματίσει τις κινήσεις του.

Το δεύτερο μεγάλο θέμα πιστεύω στην πρώτη εφαρμογή – και αυτό ίσως είναι μια αρχή την οποία θα πρέπει να συζητήσουμε στη διάρκεια της εκδήλωσης αυτής αλλά και στη διάρκεια των επόμενων μηνών, όπως προχωρούμε στο χρονολόγιο της εφαρμογής, είναι η φορολογική, όπως λέω, ουδετερότητα, της πρώτης εφαρμογής.

Χωρίς να θέλω να πω πολλά παραδείγματα, σίγουρα υπάρχουν στο μυαλό σας πάρα πολλά και μπορούμε να εξαντλήσουμε πολλές Ημερίδες συζητώντας περιπτώσεις ασυμβατότητας, περιπτώσεις φορολογικών αντικινήτρων που υφίστανται στις σημερινές φορολογικές διατάξεις που ενδέχεται να δημιουργήσουν επιβαρύνσεις από την πρώτη εφαρμογή, πιστεύω ότι θα πρέπει, με κάθε τρόπο, να ζυμώσουμε και να αναδείξουμε σαν κύριο θέμα της υιοθέτησης, τη φορολογική ουδετερότητα.

Δηλαδή, ότι δεν θα υπάρξει ούτε όφελος ούτε επιβάρυνση από τις προσαρμογές της πρώτης εφαρμογής. Αλλιώς, θα δημιουργήσουμε συμπεριφορές, είτε «επιβραβεύοντας» κάποιες προσαρμογές σε βάρος των άλλων, ή δημιουργώντας, αν θέλετε, τα γνωστά αντικίνητρα στην πλήρη συμμόρφωση των Ελληνικών επιχειρήσεων με τους κανόνες των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Εδώ υπάρχει μια σωρεία θεμάτων που μπορούμε να συζητήσουμε. Από τους Συντελεστές Αποσβέσεων μέχρι τη φορολόγηση των τυχόν υπεραξιών που δημιουργούνται από κομμάτια του Ενεργητικού μας που έχουν υπεραξίες, μέχρι, αν θέλετε, μικρότερα ή μεγαλύτερα ζητήματα που αφορούν τον υπολογισμό δαπανών, τη φορολογική βάση δηλαδή που θα υπολογίζονται εκπρεστές δαπάνες ή θα υπολογίζονται μελλοντικά ΚΕΠ.

Το τρίτο μεγάλο θέμα που σίγουρα θα απασχολήσει και είναι στο πίσω μέρος του εγκεφάλου, αν θέλετε, των περισσότερων μας, είναι τι θα γίνει με όλο το πλέγμα εκείνο που ήθελε τα βιβλία να είναι η «Λυδία λίθος» της φορολογητέας ύλης.

Εκεί δημιουργείται, αυτή είναι η γενεσιουργός, αν θέλετε, αιτία της σύμφυσης φορολογικής νομοθεσίας και οικονομικού ισολογισμού. Όσο προχωρούμε προς την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, αν δεν δοθεί λύση – και η γνώμη μου θα είναι ότι πρέπει να δοθεί λύση «γόρδιου δεσμού» με την σχισματική διάκριση του οικονομικού ισολογισμού από τη φορολογική βάση, από τον τρόπο υπολογισμού της φορολογητέας ύλης – όσο προχωρούμε προς την υιοθέτηση, τόσο πιο δύσκολα και ανυπέρβλητα εμπόδια θα βρίσκουμε στην πραγματοποίηση της συμμόρφωσης με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Και θα έχουμε πάλι τη γνωστή διελκυστίνδα που την έχουμε όλοι, τη διελκυστίνδα μεταξύ συμμόρφωσης με το πνεύμα του σήμερα, του εταιρικού δικαίου και της φορολογικής αιμορραγίας που, σε πολλές περιπτώσεις, η συμμόρφωση αυτή συνεπάγεται.

Θα κλείσω την ομιλία μου με τέσσερα θέματα που, κατά τη γνώμη μου, είναι τα κύρια ζητήματα στη λειτουργική διαδικασία της συμμόρφωσης, της μετάπτωσης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Αφορμή γι αυτές τις σκέψεις μου έδωσε η εξαιρετική παρουσίαση, πιστεύω, του κ. Δήμου από το ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Και θα ήθελα να κλείσω κι εγώ με κάποιες πρακτικές πλευρές της όλης διαδικασίας κατάρτισης, μετάπτωσης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Αν ήθελα να προτάξω τι θα έκανα πρώτα, ξεκινώντας τώρα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, το πρώτο πράγμα που θα έκανα, θα ήταν να ξανακοιτάξω το λογιστικό μου σχέδιο.

Κι εμείς στην Εθνική ακολουθούμε μια αντίστοιχη πολιτική, έχουμε δύο λογιστικά σχέδια. Έχουμε δύο λογιστικά σχέδια, τα οποία ενημερώνονται, εξαντικρύζονται, αν θέλετε, εσωλογιστικά. Ελπίζουμε και, σαν μέλος της Εθνικής Επιτροπής υιοθέτησης των Λογιστικών Προτύπων, σας λέω ότι φροντίζουμε με κάθε τρόπο να υπάρξουν αυτές οι νομοθετικές

ρυθμίσεις, λέω, ελπίζουμε οι επιχειρήσεις να μην έχουν την υποχρέωση, την ανάγκη να ζήσουν τον εφιάλτη των διπλών λογιστικών σχεδίων.

Γιατί αν σκεφτείτε το mapping, την εξαντίκρυση Ελληνικών λογαριασμών με λογαριασμούς που απαιτούνται για την συγκέντρωση της όλης πληροφορίας, για να παραχθούν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, μιλάμε ότι η εξαντίκρυση αυτή, το mapping αυτό δεν είναι μια απλή υπόθεση, δεν είναι ένα προς ένα ή ένα προς πολλά ή πολλά προς ένα, είναι όλοι οι πιθανοί συνδυασμοί.

Το Λογιστικό Σχέδιο με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, μπορείτε να διαπιστώσετε – και το θέτω εδώ έτσι, σαν προβληματισμό – είναι ότι έχει πολλές διαστάσεις. Έχουμε συνηθίσει σε ένα τρισδιάστατο Λογιστικό Σχέδιο ορισμένων χιλιάδων λογαριασμών, μπορείτε ξαφνικά να δείτε ότι για να συγκεντρώσεις όλη την πληροφορία, οι δύο διαστάσεις να μην αρκούν.

Ελπίζουμε ότι το Λογιστικό Σχέδιο που θα χρειαστεί να εφαρμόσουμε ή να υλοποιήσουμε για τους σκοπούς των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, να μην κουβαλήσει μαζί του τις αγκυλώσεις που έχουν τα μέχρι σήμερα Λογιστικά Πρότυπα, που επιτέλεσαν τον ρόλο τους και, καιρός είναι πλέον σαν Πολιτεία να προχωρήσουμε ένα βήμα παραπέρα.

Πιστεύω ότι ξέρετε όλοι ότι στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, δεν υπάρχουν κανόνες, ούτε κανόνες για βιβλία, ούτε κανόνες για λογαριασμούς, ούτε κωδικαριθμήσεις, ούτε χρεώσεις –πιστώσεις. Υπάρχουν κανόνες μέτρησης αποτελεσμάτων, αποτίμησης, γνωστοποίησης πληροφοριών, επομένως υπάρχει ένα πλαίσιο που μας δίνει όλη την ευλυγισία να δημιουργήσουμε κι εμείς ένα αντίστοιχο σύγχρονο πλαίσιο που θα βοηθήσει τις επιχειρήσεις να υιοθετήσουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Αφού λύσετε το πρόβλημα του Λογιστικού Σχεδίου πρέπει να λύσουμε το πρόβλημα, από την εμπειρία μας μιλώντας, της ενημέρωσης των ανθρώπων, για το τι πάει σε αυτό το λογιστικό σχέδιο. Και η συμβουλή που βγαίνει από την εμπειρία της Εθνικής Τράπεζας, είναι ότι, μην προσπαθήσετε αυτό το πράγμα να γίνει μία γενική παραίνεση, διαβάστε τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και θα τη βρείτε την άκρη.

Είναι λιγάκι άδικο. Πρέπει να απλοποιηθεί η πληροφορική αυτή απαίτηση σε συγκεκριμένες οδηγίες και κανόνες, παρά σε μια γενική παραίνεση γενικής εφαρμογής και συμμόρφωσης με τον όγκο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Τρίτον: Όπως είπα, προτάξτε τις σημαντικές προσαρμογές και ειδικά προσαρμογές που απαιτούν χρόνους: πάγια, ακίνητα, πρώτη ενοποίηση επιχειρήσεων που μέχρι τώρα δεν ενοποιούνταν.

Τέταρτο: Φροντίστε, ξεκινήστε με το παραδοτέο, δηλαδή ξεκινήστε βάζοντας κάτω πώς θα έδειχναν οι οικονομικές καταστάσεις κάτω από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, τι γνωστοποιήσεις πρέπει να έχετε, ποιες μπορείτε να παράγετε με τα υφιστάμενα στοιχεία που έχετε, ποια δεν μπορείτε, πού πρέπει να επικεντρωθείτε.

Και πέμπτο και τελευταίο: Η υπόθεση της σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων κάτω από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, ξεπερνάει την τυπική Οικονομική Διεύθυνση, ακουμπάει όλη την επιχείρηση, άρα πρέπει να γίνει υπόθεση των Γενικών Διευθυντών, πρέπει να γίνει υπόθεση του Διοικητικού Συμβουλίου, πρέπει να γίνει υπόθεση και άλλων χώρων μέσα στην τυπική Ελληνική επιχείρηση, πέρα από την οικονομική Διεύθυνση.

Προσέξτε: Πρέπει να γίνει υπόθεση και μιας σειράς συμβούλων σας, των Ορκωτών Ελεγκτών σας, των actualists, των λογιστών που θα χρησιμοποιήσετε είτε αν έχετε ασφαλιστικές, όπως έχουμε εμείς στον Όμιλό μας, είτε αν έχετε σημαντικές υποχρεώσεις από συνταξιοδοτικά ταμεία, όπως επίσης έχουμε εμείς στον Όμιλό μας, είτε συνεργάτες για την εκτίμηση των παγίων σας.

Όλα αυτά είναι ένα σύνολο ανθρώπων, οι οποίοι αν δεν τους εντοπίσετε εξ αρχής, αν δεν τους βάλουμε στο παιχνίδι εξ αρχής, αν δεν νιώσουν ότι είναι ομάδα η οποία αναλαμβάνει την ευθύνη, τη συλλογική ευθύνη της μετάπτωσης της επιχείρησης και όχι της Οικονομικής Διεύθυνσης στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, θα έχουμε πάρα πολύ λίγες πιθανότητες επιτυχίας.

Κλείνω με το απλό παράδειγμα της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ και το λέω με κάθε σεβασμό στους συναδέλφους. Μην ξεχνάτε ότι, πρώτη φορά που είχαμε κατάρτιση Διεθνών Λογιστικών Προτύπων μας, US-GAP στην Τράπεζα, σε μια επιχείρηση καταλαβαίνετε ποίου μεγέθους, ήταν στο 1998, χρειάστηκε να πάμε τρία χρόνια πίσω.

Σκεφτείτε και θυμηθείτε όλοι, ποια ήταν η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ το 1995. Όλοι είχατε τις εμπειρίες σας. Και εμείς λιγότερες ή περισσότερες. Το κατάφερε η Τράπεζα και πιστεύω ότι αυτό δεν είναι απλώς ένας φόρος τιμής σε όλους αυτούς τους ανθρώπους που δούλεψαν, να μεταπέσει η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, είναι κι ένα, θα μου επιτρέψτε, κι ένα θετικό μήνυμα για όσους σκέφτονται τη μετάπτωση στα επόμενα χρόνια.

Σημαίνει ότι θετικά μπορούμε να το πετύχουμε, αρκεί ο στόχος αυτός να μην υποτιμηθεί και να μην αφηθεί στις γνωστές Ελληνικές καλένδες.